

Folyóiratunk szerkesztőségének felhívása

2004. május 1-től országunk az EU tagja lett. Pedagógiai Főiskolai Karunk lapjának, a Képzés és Gyakorlatnak a szerkesztői úgy gondoljuk, hogy időszerű lenne elsősorban a tanítók felkészítésével, az oktatás kezdő szakaszában várható problémákkal kapcsolatos véleményeket, nézeteket, a csatlakozással járó problémákat taglaló írásokat közzé tenni. Különbféle nyilatkozatokból, dokumentumokból, hivatalos és félhivatalos információkból bizonyára mindannyiunkban kialakult már valamilyen „eu-ros kép” az oktatásról általában is, de az oktatás egyes részterületeiről is, köztük az alsó tagozatos oktatás (a kezdő szakasz, az alapozó szakasz) és a pedagógusképzés jövőjéről is. *Hogy látjuk ezt a jövőt? Milyen funkciója erősödik pl. az alsó tagozatos oktatásnak? Vannak-e európai válaszok a pedagógusképzés problémáira? Azt tudva, hogy az oktatásügy továbbra is nemzeti ügy marad, mégis elég sok szó esik egy hosszabb távú nemzeti integrációs csatlakozásról. Hogy is kell azt értelmezniünk?* A szakírókat intenzíven foglalkoztatja néhány kérdés. Például: milyen haszonnal jár a hozzáadott érték (European added value), a csatlakozás után. (L. idevágóan az ÚJ PEDAGÓGIAI SZEMLE 2004/4. sz. 112-117. p.) De erről olvashatunk már az ÚPSz 2000/5. sz. 95-102. p., a 2001/1. sz. 140-163. p. cikkeiben is.

A pedagógusképzés jövője elég régóta foglalkoztatja a kutatókat, szakírókat – L. pl. MIHÁLY ILDIKÓ tanulmányát az ÚPSz, 2002/4. sz. 79-88. p., KOMENCZI BERTALAN írását az ÚPSz, 2001/3. sz. 124-129. p.

Ha tematizáljuk a problémákat kiderül, hogy a kezdő szakaszban az oktatás-nevelés számos tanítóképzési dilemmát is indikál. Ilyenek pl. *a minőség, a hatékonyság, a mérés, az értékelés* körül kialakult vélemények – l. ÚPSz, 2002/5. sz. 116-122. p.; 2000/6. sz. 76-84. p.; 2002/9. sz. 83-94. p.; 2002/7-8. sz. CSIKOS CSABA írása; 2002/6. sz. 90-99. p.

Gazdag irodalma van a *hátrányos helyzetű és a speciális nevelést igénylő fiatalok nevelésével kapcsolatos problémáknak* – melyek ugyan nemzeti feladatokat jelentenek, de az EU ösztönözheti a nemzetközi kutatást e tekintetben. L. az ÚPSz, 2000/1. sz. 113-121. p.; 2003/11. sz. 108-114. p.; 2003/3. sz. 122-127. p.

Az óvodáztatás, az alapfokú oktatás, ezzel együtt az oktatási fokok egymásra épülése külön vonulata a szakmai vitáknak. L. ÚPSz, 2001/5. sz. 136-140. p.; 2000/2. sz. 112. p.; 2002/12. sz. 117-126. p.

Talán nem is kellene külön kiemelni az *idegennyelv-oktatással kapcsolatos igényeket*. De a propaganda szintjére emelkedett a probléma, mert hazánkban az idegen nyelveket beszélők aránya igen alacsony. Tán „némán akarunk Európába menni?” – kérdezik sokan. L. ÚPSz, 2000/7-8. sz. 229-236. p.

Általánosabbak, de igen fontosak azok az írások, amelyek „*az európai dimenzió*” megjelenését, érvényesítését szorgalmazzák a magyar pedagógiában. L. ÚPSz, 2000/12. sz. 108-119.

p.; 2001/4. sz. 111-127.p.; 2001/7-8. sz. 242-247. p.; 2003/4. és 4. sz. TÓTH TERÉZ írása. Természetesen tisztelt olvasóink, a leendő hozzászólók az előbbieket semmiképpen ne tekintsék valamiféle kötelező irodalomjegyzéknek. Csupán – egyetlen szakmai lapon keresztül – érzékeltetni szeretnénk volna a pedagógiai gyakorlat számára napjaink legfontosabb kérdéseit.

Elképzelhetetlennek tartjuk, hogy Önöknek, elméleti oktatóknak, gyakorlati szakembereknek ne lennének gondolataik, esetleg saját oktatómunkájukra adaptálható/adaptálandó elgondolásaik. Úgy véljük, hogy a magyar oktatás rangjához, társadalmi megítéléséhez méltó szakmai reprezentáció lenne, ha – akár egyénileg, akár szerzőtársak közös – publikáció(k)ban hallatnák szavukat. Várjuk véleményüket, javaslatokat. Folyóiratunk 5. számába 2005. január 31-ig várunk kéziratokat, több oldalas írásokat szíveskedjen lemezen is elküldeni.

FELHÍVÁSUNKRA MÁRIS ÉRKEZETT VÉLEMÉNY

H. SZABÓ SÁRÁTÓL, AKI

Az idegen nyelvek oktatásáról FEJTI KI GONDOLATAIT

A XXI. században hazánkban az Európai Unióhoz való csatlakozás időszakában előtérbe került az EU együttműködésnél és a jövőbeli szélesebb és sokoldalúbb pályázati rendszerben a közös nyelv illetve nyelvek ismerete. Sőt, a közös EU projektek összeállításakor és azok megvalósítása során a közös vagy közvetítő szaknyelv ismerete válik elsődleges fontosságúvá. Hogy készül fel erre Magyarország, vagyis miképpen válik ismertté a közös szaknyelv, ez dönti el a jövőbeli EU együttműködés szintjét, minőségét. Amelyek pedig meghatározzák, hogy hazánkat egyenrangú partnerként vagy a saját kultúráját a nyelvtudás miatt felmutatni nem tudó alárendeltként fogadják-e a programok megvalósítása során.

Az idegen nyelv nemcsak cél, hanem eszköz egyben, amely szakmai motivációt sugall a szakórai tevékenység során. Az idegen nyelvvel való tantárgyi koncentráció mindkét tantárgy ismereti rendszerét és motivációs bázisát erősíti. Így lesz eszköz és egyben cél is. Az Európai Unió ajánlásai az idegen nyelvek oktatásával kapcsolatban – az Európa Tanács koncepciójával egybehangzóan – a következők: „1. A mindenki számára elérhető nyelvtanulás, amely valamennyi európai állampolgár joga és szükséglete. 2. A nyelvtanulás életmóddá kell, hogy váljon. Gyakorlati készségeket kell fejleszteni, amelyek nélkülözhetetlenek a mindennapi élethelyzetekben való sikeres kommunikációhoz. 3. A tanuló érdekeit kell elsősorban szem előtt tartani. Az idegen nyelvek tanításának a nyelvtanuló igényein, érdeklődésén, egyéni képességein és a számára elérhető ismeretszerzési forrásokon kell alapulnia.” (A FEHÉR KÖNYV AJÁNLÁSAI)